

Alegat 25.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie rachunku z użycia częściowego sumy 45.000. złr. w. a., która początkowo na budowę nowego szpitala w Krakowie była przeznaczona.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 25. Kwietnia 1876. r. powziął Wysoki Sejm uchwałę następującą:
„Sejm poleca Wydziałowi przedstawić na najbliższej sesji sejmowej:

Rachunek z użycia częściowego sumy 45.000 złr. w. a. z funduszu krajowego, która początkowo przeznaczona na budowę nowego szpitala, została w znacznej części użyta na adaptację dawnego, wraz z odpowiednimi wnioskami co do możliwego refundowania tego wydatku z funduszków szpitalnych.“

W załatwieniu tego polecenia składa Wydział krajowy następujące sprawozdanie:

Uchwalone przez Wysoki Sejm w latach 1868, 1869 i 1870 dotacje po 15.000 złr. w. a. prowadzone były zawsze w ewidencji, jako fundusz osobny, pod nazwą funduszu budowy nowego szpitala w Krakowie. Opierając się na uchwale Wysokiego Sejmu z r. 1868., która tę subwencję z funduszu krajowego przeznaczyła na cel budowy, włączył Wydział krajowy do wymienionych wyżej kwot dwie mniejsze, które z innego wprowadzić wpłynęły źródła, ale które wyraźnie i wyłącznie także na cel budowy nowego szpitala w Krakowie były przeznaczone. Kwoty te są:

1) Z koncertów w Krakowie urządzonych	529 złr. 20 ct.
2) Zapis Arona Kolchorego ,	25 „ — „
Razem	<u>554 złr. 20 ct.</u>

Pierwsza z tych kwot wpłynęła w r. 1869., druga w r. 1870. Włączone wówczas do funduszu powstałego z subwencji krajowej, dzieliły one w zupełności losy tegoż funduszu, mianowicie razem z całą resztą sumy były fruktyfikowane. Gdyby obecnie z sumy tej wypadło wydzielić powyższe kwoty, rozrachowanie odsetków wymagałoby długiej i mozolnej pracy. Niemając wskazówki, czy rozliczenie takie istotnie będzie potrzebnem, czy może wskutek postanowienia Wysokiej Izby okaże się zbytecznem, Wydział krajowy uchwalił wstrzymać się z poleceniem zarządzenia takiego rozdziału, dopóki życzenie Wysokiej Izby w tej mierze niebędzie wiadome, i uprasza o przyjęcie do wiadomości niniejszego usprawiedliwienia.

Rachunek całego funduszu jest następujący:

A. D o c h o d y.

1. Subwencya po 15.000 złr. w latach 1868, 1869 i 1870	45.000 złr. — ct.
2. Dochód z koncertów w Krakowie	529 „ 20 „
3. Zapis Kolchorego	25 „ — „
4. Dochód z fruktyfikacji po dzień 31. Maja 1876	4.760 „ 29 „
Razem	<u>50.314 złr. 49 ct.</u>

B. W y d a t k i.

1. Przebudowanie drugiego piętra w szpitalu św. Łazarza usprawie- dliwione w zamknięciach rachunkowych za lata 1871 i 1872	35.269 zł. 91 ct.
2. Należytość rządowa od kontraktu na zakupno folwarku „Blich“ usprawiedliwiona w zamknięciu rachunkowem za rok 1873	1.006 „ 25 „
3. Częściowe wynagrodzenie za plany nowej budowy	2.300 „ — „
4. Koszta podróży w przedmiocie nowej budowy	1.131 „ 77 „
5. Płace bióra technicznego	499 „ 98 „
6. Koszta kancelaryjne	1 „ 35 „
Razem	<u>40.209 zł. 26 ct.</u>
Reszta pozostała z dniem 31. maja 1876 r.	10.105 zł. 23 ct.

Pozycye 1. i 2. wydatków wypłacone zostały z funduszu budowy w zastępstwie funduszu szpitala św. Łazarza.

Obie pozycye ze sprawą budowy nowego szpitala nie mają związku: pierwsza wydana została wprost na restauracyę budynku starego szpitala, druga na zapłacenie należytości od kupna folwarku, który stanowi nieruchomy majątek szpitala św. Łazarza.

W pozycyach 3 do 6 mieszczą się wydatki na cel nowej budowy poniesione. Są to właśnie wydatki całej budowie wspólne, które w myśl sprawozdania Wydziału krajowego z 11. sierpnia 1876. do l. 20.246 dopiero po ukończeniu budowy na pojedyncze pawilony rozrachować będzie można.

Co się tyczy drugiej części polecenia Wysokiej Izby, mianowicie przedstawienia odpowiednich wniosków co do możliwego refundowania tych wydatków z funduszu szpitalnych, Wydział krajowy oświadcza, że zwłaszcza wydatki na stary szpital św. Łazarza poniesione, w razie uznania Wysokiej Izby z majątku zarodowego tegoż szpitala refundowane być mogą. Szczegółowego w tym względzie wniosku Wydział krajowy obecnie stawiać nie może z powodów następujących:

Uchwalając w roku 1868. pierwszą ratę subwencji w kwocie 15.000 złr. w. a. Wysoki Sejm w myśl wniosku Wydziału krajowego przyjął zarazem motywa tego wniosku. Według tychże subwencya 15.000 złr. miała służyć na cel następnny: 9.600 złr. miały być użyte na zwrot częściowy kapitału i odsetków od sumy 80.000 złr., które fundusz krajowy na budowę nowego szpitala miał pożyczyć; reszta 5.400 złr. miała być użytą na przyspieszenie tej budowy, naturalnie jako subwencya bezzwrotna.

Wówczas zamierzał Wydział krajowy wybudować nowy szpital w znacznie mniejszych rozmiarach t. j. kosztem 80.000 do 100.000 złr. w. a.; przeto subwencya podobnej wysokości corocznie w budżet wstawiana, umożliwiała, ażeby w ciągu lat 20 spłacić funduszowi krajowemu zaliczkę na budowę szpitala w sumie 80.000 złr. udzieloną, wybudować szpital i zachować w całości kapitały szpitalne.

W projekcie tym i w uchwale mieściło się przeto uznanie zasady, że nowy szpital ma być wybudowany nie za kapitały szpitalne, ale funduszem krajowym. Zaliczkę bowiem z funduszu krajowego udzieloną, miały spłacać nie fundusze szpitalne, lecz sam fundusz krajowy swoją własną subwencją.

W budżetach na rok 1869 i 1870 wstawiono subwencję po 15.000 złr. na tych samych podstawach.

Wydział krajowy, trzymając się ściśle uznanej raz przez Wysoki Sejm zasady, kiedy okazała się potrzeba wybudowania szpitala o większych rozmiarach i z większym kosztem, wniósł w r. 1871 przedłożenie, ażeby potrzebnej na budowę kwoty 300.000 złr. pożyteć z funduszu szpitala św. Łazarza i św. Ducha, lecz ażeby suma ta zwróconą została funduszom szpitalnym z funduszu krajowego częściowymi spłatami.

W obradach nad tym wnioskiem powstała w Wysokiej Izbie różnica zdań co do kwestyi, czy fundusz krajowy może być obowiązany do zwrócenia funduszom szpitalnym wydanych na budowę kwot, lub czyli szpitale swoim własnymi funduszami wydatek budowy pokryć mają. Jakkolwiek przy uchwaleniu wniosku Wydziału krajowego Wysoki Sejm wykreślił ustęp zapewniający funduszom szpitalnym zwrot kwoty 300.000 złr. w. a. z funduszu krajowego, pytanie zasadnicze nie zostało przez Wysoki Sejm rozstrzygnięte. Orzeczenie stanowcze odroczyła Wysoka Izba do czasu, kiedy zostanie jej przedłożony szczegółowy wykaz fundacyi, składających majątek szpitali krakowskich, zbadany ich charakter i wyświecony ich stosunek do funduszu krajowego.

Na sesyi sejmowej w roku 1876. mianowicie na posiedzeniu z dnia 25. kwietnia powtórzył Wysoki Sejm polecenie co do przedłożenia takiego wykazu, czemu Wydział krajowy osobnem sprawozdaniem obecnie zadość czyni.

Od decyzji w tej sprawie, mianowicie od orzeczenia Wysokiej Izby w przedmiocie, jakie fundusze obciążać mają koszta budowy nowego szpitala w Krakowie, zawisłem będzie również przeznaczenie, jakie Wysoka Izba nada kwocie 45.000 złr. uzbieranej w osobny fundusz w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z r. 1868. Wówczas dopiero okaże się, czy zajdzie w ogóle potrzeba refundowania kwot z tej sumy wydanych, jakoteż które wydatki refundowane być powinny.

Wydział krajowy uprasza przeto :

Wysoki Sejm raczy niniejsze sprawozdanie przyjąć do wiadomości.

Lwów dnia 16. Listopada 1877. r.

Marszałek krajowy:

Ludwik hr. Wodzicki.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Franciszek Horszard.

